

KAHDEKSAN

ITSEN LAKI

8.1 Itsetoteutus

¹Itsetoteutus on sitä, että toteuttaa sen, mitä potentiaalisesti on. Kaikki elämä on olemukseltaan jumalallista. Sillä tarkoitetaan, että kaikki monadit toteuttavat kerran sisäisen potentiaalisen jumalallisuutensa.

²Kolmessa alimmassa luomakunnassa monadien tajunta kehittyy automaattisesti ryhmäsieluissa väistämättömien elämäkokemusten ansiosta. Mutta ihmiskunnassa itsetietoisuus herää eloon, ja siten itsen laki astuu voimaan.

³Ihmisinä meidän on siten itse ryhdyttävä vaeltamaan pitkää tietä, hankittava omalla työllä ne kokemukset, tiedot, ominaisuudet ja kyvyt, jotka vievät meitä ylös yhä korkeampiin ylinhimillisiin valtakuntiin ja lopulta, korkeimmassa jumaluuskunnassa, tekevät meistä kosmisesti kaikkietäviä ja kaikkivaltaisia. Itsetoteutuksen laki koskee kaikkea itsetietoista elämää.

⁴Itsen laki sanoo, että yksilön kehitys on yksilön oma asia, että häntä ei voi kehittää kukaan muu kuin hän itse. Näin on, koska se, mikä kehittyy, on omalaatu, ikuisesti ainutlaatuinen jokaisessa yksilössä.

⁵Itsen laki tekee selväksi, että ihmisen tajunnankehitys riippuu hänestä itsestään, veipä se kuinka monta inkarnaatiota tahansa. Suurimmat esteet tietoiselle itsetoteutuksellemme ovat harhakuvitelmamme, jotka eksyttävät meitä, emotionaaliset illuusiomme ja mentaaliset fiktiomme. Täydellinen väärinkäsityksemme elämästä ja sen tarkoituksesta saa meidät arvioimaan itsemme ja mahdollisuutemme väärin, estää meitä oivaltamasta inkarnaatiomme tarkoitusta, saa meidät tekemään lukemattomia erehdyksiä, saa meidät vajoamaan epätoivon ja toivottomuuden valtaan.

⁶Itsetoteutus vaatii tietoa, elämänluottamusta, itseluottamusta, lainluottamusta, itsemääräävyyttä ja tahtoa. Itsemääräävä ihmisestä voi tulla vasta sitten, kun hän on saavuttanut korkeamman mentaalisen asteen, eikä ole enää emotionaalisten illuusioiden ja mentaalisten fiktioiden uhri. Tahto on järkkymätön aikomus toteuttaa teoreettisesti hankittua tietoa. Täydessä laajuudessaan se ei ole mahdollinen, ennen kuin ihminen on saavuttanut idealiteettiasteen. Kaikkien näiden tarpeellisten ominaisuuksien olennaisia esiasteita voi kuitenkin kehittää riittävällä päättäväsyydellä myös alemmilla asteilla.

⁷Itsetoteutus on pitkän tähtäimen työtä myös sen jälkeen, kun yksilö on tietoisesti alkanut pyrkiä sitä kohti ja yrittää järkevästi soveltaa elämänlakeja.

⁸Se, joka tahtoo päämäärää tahtoo keinoja, yrittää itse ja soveltaa tietoa luonnonlaeista ilman ulkoista vaikutusta. Se, joka seuraa jotakin muuta kuin itse näkemäänsä korkeinta valoa, rikkoo sekä vapauden lakia että itsen lakia. Ei ole toisten asia pakottaa esiin itsetoteutusta tai kehitykseen pyrkimistä. Se on yhtä mahdotonta kuin jonkun pakottaminen rakastamaan.

8.2 Itsetoteutus kokemuksen ja ymmärtämyksen kautta

¹Itsetoteutus onnistuu omien kokemusten kautta. Kaikki kehittyvät kokemuksia hankkimalla ja niitä muokkaamalla. Vain kokemuksia muokkaamalla ihminen hankkii tietoa ja ymmärtämystä. Vain harkitsemalla, analysoimalla, objektiivisuuteen pyrkimällä voi käsittää jokaiseen henkilökohtaiseen kokemukseen sisältyvän yleispätevän opetuksen. Sillä, mitä saamme toisilta lahjaksi oppien, neuvojen, välitetyn kokemuksen muodossa, on yleensä liian heikko vaikutus meihin. Menetämme sen pian, mikäli emme ole jo saavuttaneet vastaavaa ymmärtämystä, emmekä voi käyttää sitä kuten omaamme. Silloin olemme jo

saaneet kokemuksen ja muokanneet sen aiemmissa elämissä; silloin oivallus on meissä piilevänä ja meidän tarvitsi vain muistaa se uudelleen.

²Kehitys alimmalta tasolta korkeimmalle on sarja ongelmia eli tehtäviä, jotka ihmisen on itse ratkaistava. Ongelma, jota hän ei välitä ratkaista, jonka hän ratkaisee väärällä tavalla tai toisten avulla, ilmenee uudelleen, kunnes hän on ratkaissut sen ainoalla oikealla tavalla, omalaatunsa ratkaisutavalla, niin että hän lopulta ymmärtää elämänongelman omalla tavallaan. Vasta sen jälkeen hän voi saavuttaa lähinnä korkeamman tason. Ihminen itse eikä kukaan muu löytää sen, millä on merkitystä hänelle jossakin tietyissä elämänongelmassa.

³Itsetoteutus on ymmärtämystä ja sovellutusta. Jokainen korkeampi kehityksen taso (niitä on ihmiskunnassa 777) antaa mahdollisuuden ymmärtää jotakin, mitä ei aiemmin voinut ymmärtää. Käsittämisen ja ymmärtämisen välillä on ero. Ymmärtäminen on jotakin lopullisesti voitettua ja kuuluu pysyvään yksilöllisyyteen, minään. Käsittäminen riippuu koulutusasteesta nykyisessä inkarnaatiossa ja kuuluu persoonallisuuteen, verhoihin, uusiin aivoihin. Korkealla tasolla olevat ”kouluttamattomat” ymmärtävät siten enemmän ja paremmin kuin alemmilla tasoilla olevat ”koulutetut”. Ymmärtämäänsä voi yleensä soveltaa ja toteuttaa. Näin ei voi käyttää sitä, minkä on pelkästään käsittänyt. Tätä Platon tarkoitti lauseilla ”hyve on tietämistä” ja ”se, joka tietää, mikä on oikein, tekee oikein”. Mutta joka ei tee oikein sen jälkeen, kun on saanut tietää, osoittaa siten, ettei ole ymmärtänyt, vaan mahdollisesti vain käsittänyt.

8.3 Elämänluottamus, itseluottamus, lainluottamus

¹Itsetoteutus edellyttää kolmea ominaisuutta ollakseen tehokasta. Nämä ovat elämänluottamus, itseluottamus ja lainluottamus. Niitä ei ole mahdollista kehittää ennen kuin ihminen on saavuttanut kulttuuriasteen, oivaltanut ykseyden ratkaisevan merkityksen ja alkanut ymmärtää elämän tarkoitusta.

²On tehtävä ero elämän tarkoituksen ja inkarnaation tarkoituksen välillä. Elämän tarkoitus on tajunnankehitys. Ihmisen nykyinen inkarnaatio sisältyy kuin yhtenä palana suunnattoman suureen palapeliin, josta hänellä ei ole yleiskuvaa. Hän ei muista menneisyyttään eikä aavista tulevaisuuttaan. Siten hän ei voi nähdä evoluution punaisen langan juoksua oman olemassaolonsa halki. Hän ei huomaa tarkoitusta siinä ainoassa elämässä, josta hän tietää. Tämä inkarnaatio voi tuntua hänestä epäinhimillisen vaikealta, kivuliaalta, merkityksettömältä.

³Elämänluottamus antaa ihmiselle luottamusta siihen, että elämä tarkoittaa kaiken parhaaksi, huolimatta siitä, että paljon vaikuttaa puhuvan sitä vastaan. Elämänluottamus on ei-älyllinen varmuus siitä, että tapahtuvalla on myös myönteinen tarkoitus, että elämä on koulu tarpeellisten kokemusten voittamista varten, ettei peliä ole koskaan kokonaan menetetty, ettei tappio ole koskaan lopullinen, että aina ilmenee uusia tilaisuuksia ja tulee uusi päivä, että epäonnistumiset ja vastoinkäymiset ovat välttämättömiä, jotta oppisimme ymmärtämään elämää ja ihmisiä, saamaan tarpeellisia opetuksia jatkomatkaa varten.

⁴Kun ihminen saa tutustua hylozoiikkaan, hän saa älyllisesti hyväksyttävän selityksen elämälle, mikä osoittaa hänelle, että hänen elämänluottamuksensa oli oikeuttu. Mutta kuinka hän saattoi omata elämänluottamusta ennen kuin hän sai tämän tiedon? Vastaus on, että minän alitajunnassa oleva piilevä kokemus on suunnattoman paljon suurempi kuin hänen aktuaalinen kokemuksensa inkarnaatioverhoissa. Niissä hän tietää vain sen, minkä hän on koulutuksesta ja henkilökohtaisesta kokemuksesta tässä elämässä hyödyntänyt. Hän ei tiedä, että hän on elänyt tuhansia kertoja aiemmin, että hänen monadinsa on kuolematon. Mutta minällä on aavistuksensa. Ja tämä on elämänluottamuksen perusta.

⁵Itseluottamuksella on sama perusta. Minä tietää, että hänen on lopultakin luotettava vain itseensä, mutta myös, että hän sisältää potentiaalisuuden kaikkeen. Onhan minä lukemattomia

kertoja aiemmin selvittänyt näennäisesti toivottomia tilanteita ja ongelmia. Itseluottamus antaa ihmiselle kykyä ja rohkeutta olla oma itsensä, yksinkertainen, luonnollinen, välitön, uskallusta ajatella, tuntea ja toimia omalla tavallaan, uskallusta osoittautua tietämättömäksi, uskallusta epäillä, uskallusta asettaa auktoriteettien ”viisaus” kyseenalaiseksi, puolustaa vapautta ja oikeutta, uskallusta seurata jaloja impulsseja, uskallusta tehdä virheitä. Itseluottamus on riippumaton menestyksestä tai epäonnistumisesta, illuusiosta, jotka murtuvat rasituksen hetkellä. Se on riippumaton ihmisten kiitoksesta tai moitteesta tai omasta puutteellisesta kyvystä. Eikä sillä ole mitään yhteistä omahyväisyyden, itsetehostuksen tai ylimielisyyden kanssa.

⁶Lainluottamus on luottamuksemme järkkymättömiin luonnonlakeihin ja elämänlakeihin. On ihmisiä, jotka eivät koskaan ole tutkineet esoteriikkaa, eivätkä koskaan kuulleet sanaa ”elämänlaki”, mutta jotka kuitenkin spontaanisti luottavat siihen, että ei ole olemassa sellaista kuin ”elämän epäoikeudenmukaisuudet”, vaan että maailmaa ohjaa täydellinen oikeudenmukaisuus. He eivät kannu huolta omasta ja toisten kehityksestä vaan tietävät, että kaiken hyvän palveluksessa oikein tehdyn työn täytyy tuottaa tuloksia, vaikka sellaiset antavat odottaa itseään. He luottavat lakiin eivätkä pyydä saada nähdä tulosta.

⁷Lainluottamukseen sisältyy kyky odottaa oikeaa tilaisuutta, oikeaa yhteyttä, oikeaa kehitystasoa. Se on suora vastakohta sille levottomuudelle ja kiireelle, joka saa monet okkulttistit hutiloimaan sellaisen kanssa, mihin he eivät ole kypsiä vielä moneen inkarnaatioon ja mikä merkitsee heille vain myöhästelemistä tiellä oikotietä kulkemisen sijaan.

8.4 Itsetoteutuksen esteitä

¹Itsetoteutukselle on monia esteitä. Seuraavat ovat muutamia vakavimmista.

²Erottamistaipumus on ykseyden tahdon suora vastakohta. Se ilmenee itsekkyydessä ja vihamielisessä suhtautumisessa elämään ja kaikkeen elämässä, myös omaan minään. Siihen ei kuulu vain selvä viha, vaan myös aggressiivisuus, kateus ja tahto hallita toisia. Kaikki tämä ehkäisee ykseyttä, niin kuin hyväksikäyttö ja kilpailu. Erottamistaipumukseen kuuluu tietenkin myös moraalit.

³Moralismi eli tuomitseminen johtuu vihasta ja elämäntietämättömyydestä. Viha on rakkauden tavoin persoonaton voima. Vihantäyteisen ihmisen on saatava purkaa vihansa. On vähemmän tärkeää kuka on vihan uhri. Jalompi ihminen muistuttaa pelkällä läsnäolollaan toisia heidän pienuudestaan. Siksi hänestä tulee moralistien silmissä vihattava. Sillä toisten aliarvioiminen on vihaa uhkuvan ihmisen ”itsetoteutusta”.

⁴Moralisti uskoo, että hän osaa arvostella toisen ihmisen, minkä jälkeen hänellä on oikeus tuomita hänet. Suuri erehdys. Kukaan ihminen ei osaa arvostella toista. Mitä hän näkee toisesta? Minän nykyisessä inkarnaatiossa, siinä kaikki. Vain murto-osa hänen hankkimistaan kyvyistä on näkyvissä. Lisäksi hänen huono korjuunsa tässä inkarnaatiossa on voinut pakottaa hänet hänen kerran saavuttamaansa tasoa huomattavasti alemmalle tasolle.

⁵Korjuu ei sano mitään ihmisen asemasta evoluutiossa. Vaikeaa korjuuta voi esiintyä myös korkeimmalla inhimillisellä tasolla, varsinkin silloin, kun ihmisen on korjattava kylvönsä loppuun voidakseen siirtyä viidenteen luomakuntaan.

⁶Sitä paitsi moralisti ei aavista, että vihansa vaikuttimilla hänellä ei ole pienintäkään mahdollisuutta arvioida objektiivisesti edes sitä, minkä hän näkee. Hän näkee vain haluamansa, kielteiset asiat. Siten hän paljastaa itsensä. Näemme toisissa vain sen, mikä on alempaa, mikä meissä itsessämme on aktuaalista tai piilevää. Ylevämpi menee aina ohitsemme.

⁷Muut itsetoteutuksen esteet ovat sellaisia, jotka ehkäisevät itse etsimisvaistoa, joka on niin tärkeä sisäiselle kasvullemme ja uudistumisellemme. Seuraavaksi kuvaus muutamista suurimmista esteistä.

⁸Älyllinen epäitsenäisyys osoittautuu siten, ettei yksilö uskalla lausua omaa mielipidettään vaan kumartaa auktoriteeteille, eikä edes tutki, millä perusteilla auktoriteetti uskottelee olevansa sellainen.

⁹Dogmit lukkiuttavat katsantotavat ja tekevät uudet tarpeelliset katsomustavat mahdottomiksi. Dogmit hallitsevat kaikkea: politiikkaa, uskontoa, ammattielämää, tiedettä, seurustelua (jolloin niitä kutsutaan käytänteiksi). Määritelmän mukaan dogmi on jotakin, mitä ei saa asettaa kyseenalaiseksi. Dogmit menettävät voimansa sitä mukaa kuin leviää tieto, että muutoksen laki ohjaa kaikkea tapahtumainkulkua, että mikään ei saa pysyä ikuisesti, että uusia muotoja on luotava ja vanhojen on hajottava, jotta niiden sisäinen tarkoitus voisi toteutua.

¹⁰Olemassaolotaistelulla ja arkipäivän juonitteluilla on huomattava kyky ahmaista ihminen, jos hänellä ei ole vahvoja sisäisiä liikkeellepanevia voimia, jotka saavat hänet pitämään yhteyden ihanteiden maailmaan elävänä. Siten ei ole sanottu, että meidän olisi paettava velvollisuuksia, joita yhteiskunta ja yhteiselo toisten kanssa meille asettaa. Mutta kaikessa tässä tulee pyrkimyksemme olla itsemme ja toisten auttaminen korkeammanlaatuiseseen elämään kuin pelkkä arkipäiväinen.

KOHTALON LAKI

8.5 Mitä on kohtalo?

¹Kaikki, mikä elää, kehittyy kosmista lopullista päämäärää kohti. Meidän kaikkien kohtalo on saavuttaa tämä päämäärä ennemmin tai myöhemmin. Kukaan ei voi ennustaa, miten tämä käy pänsä, mitä tietä tulemme kulkemaan. Vapauteemme ja omalaatumme kuuluu valita ja vastata valintojemme seurauksista. Varmaa on, että saavutamme päämäärämme. Päämäärä onkin ainoa vahvistettu ja kaikille yhteinen asia. Kaikki muu kuuluu yksilölliseen kohtaloomme ja niihin lukemattomiin kollektiivisiin kohtaloihin, joihin osallistumme.

²Elämä on lukemattomien kollektiivien hierarkia. Koko kosmos on kollektiiviolento, joka koostuu pienemmistä kollektiiveista, nämä pienemmistä kollektiiveista ja niin edelleen aina yksittäiseen ihmiseen. Jokainen yksilö kehittyy ehdoilla, jotka riippuvat siitä suuremmasta ykseydestä, johon hän osana sisältyy. Kollektiivilla on yhteinen kohtalonsa, joka rajoittaa yksilön mahdollista kohtaloa. Yksittäisen ihmisen koko kohtalo riippuu kansan ja ihmiskunnan kohtaloista.

³Kohtalo ei ole sokea eikä kaikkivaltias. Kohtalonvoimat ovat niitä älyllisiä voimia, jotka suuren elämäntarkoituksen alaisina vaikuttavat ihmiseen ja asettavat hänet tilanteisiin, joissa hän voi saada jatkokehitykselleen tarpeellisia kokemuksia. Se ei tarkoita, että ihminen myös saa nämä kokemukset. Kohtalon voimat vain antavat mahdollisuuden. Ihmisen vapaa tahto osoittautuu hänen täysin vapaassa tahdossaan valita. Sen tähden ihminen itse lopulta ratkaisee kohtalonsa ja vastaa valintojensa seurauksista korjuun lain mukaan.

⁴Korjuun laki on välttämättömyyden laki. Kohtalon laki on tarjouksen laki. Yhdessä vaikuttamalla ne asettavat ihmisen sinne, missä hänen on oltava, missä hänen täytyy olla, missä hänen pitää olla ja missä hän voi antaa parhaimman panoksensa. Ihmisen toiminnot menneissä elämissä ovat yleisesti katsoen määränneet tien, jota hänen on tässä elämässä ja monissa tulevissa elämissään vaellettava. Kokemukset, joita hän on saanut aina minän eloon heräämisestä lähtien, ovat kouluttaneet hänen omalaatunsa siksi ainutlaatuisiksi olemukseksi, joka on hän itse. Hän on saavuttanut määrätyn tason evoluutiossa. Kaiken tämän kohtalon laki

ottaa huomioon, kun se sallii meidän syntyvän tiettyyn kansaan, sukuun ja muihin inhimillisiin suhteisiin.

8.6 *Me luomme itse kohtalomme*

¹Kohtalo on ihmisen omaa aikaansaannosta, hänen omien tekojensa vaikutuksia, hänen oman positiivisen tai negatiivisen asenteensa, hänen omien luoksevetävien tai poistyyntävien tajunnanilmaustensa tulos. Ihmisellä ei ole mitään aihetta sääliä tai yrittää poulustella itseään. Hänen pitää olla kiitollinen laeista, jotka auttavat häntä kehitykseen, vapauteen ja oman kohtalonsa herruuteen.

²Elämä on tarjouksia, tilaisuuksia kehitykseen. Jos oivallamme, että olemme täällä saadaksemme kokemuksia ja oppiaksemme niistä, että jokaiselle meistä on olemassa elämäntehtävä, oivallamme myös, että parasta, mitä elämistämme voimme tehdä, on löytää tehtävämme ja suorittaa se. Siten vältymme myös siltä elämän laiskanlaksyltä, joka uusissa inkarnaatioissa asettaa meidät vielä pakottavampiin olosuhteisiin ja rajoittaa vapauttamme yhä enemmän.

³“Kukaan ei vältty kohtaloltaan”. Kohtalo on meidän itsemme aiheuttama ja tarkoitettu parhaaksemme. Jos omaamme tämän asenteen, teemme elämästämme parhaan mahdollisen. Vastakkaisella asenteella ehkäisemme evoluutiota ja vahingoitamme itseämme. Meidän on omaksuttava oivallus, että olipa kohtalomme kuinka kova tahansa, se ei ole vain väistämätön, vaan merkitsee todella myös sekä lievintä kärsimystä että sitä, mikä parhaiten edistää jatkokehitystämme nykyisellä tasollamme.

⁴Itsetoteutuksellemme on vielä tärkeämpää oivallus, että kohtalonvoimat ovat kehityksestämme kiinnostuneita ja sitä edistäviä älyllisiä voimia. Tekemällä päätöksen asettua lopullisesti ykseyden alaiseksi yksilö suuntaa vahvimman voimansa oman kohtalonsa muuntamiseen. Tämä voima voi kokonaan muuttaa tulevaisuutemme. Työskentely evoluution ja ykseyden hyväksi johtaa nopeimmin ulos tietämättömyydestä ja voimattomuudesta, on nopein tie vapauteen.

KORJUUN LAKI

8.7 *Korjuun lain ehdoton pätevyys*

¹Täydellinen nimi on kylvön ja korjuun laki. Se on syyn ja vaikutuksen laki sellaisena kuin se ilmenee kaiken elävän välisissä suhteissa. Korjuun laki on perustavan palautuksen lain alainen laki. Elämänlaeista tietämättöminä teemme usein väistämättä erehdyksiä, jotka loukkaavat toisten olentojen oikeutta ja järkyttävät kosmoksen sopusointua. Universaalisen vastuuperiaatteen mukaan meidän on itse, häiriön aiheuttajina, palautettava sopusointu. Yleisesti nähden ja alemmilla asteilla tämä tapahtuu siten, että me altistumme samalle pahalle, jonka itse olemme aiheuttaneet. Mutta heräävä oivallus laeista avaa mahdollisuuden suorittaa velkaa työllä, hyvittää sitä palvelemalla.

²Korjuun laki pätee ehdottomasti kaikissa maailmoissa ja koskee kaikkia olentoja kaikilla kehitystasoilla. Se koskee kaikkea aktiivisuutta. Se koskee yksittäistä ihmistä samoin kuin kaikenlaisia kollektiiveja, kansoja ja koko ihmiskuntaa. Kaikki tapahtuva on voimia, joista tulee syitä. Loputon määrä tällaisia syitä punoutuu yhteen suunnattomaksi muutoksia aiheuttavien vaikutusten verkoksi, vaikutusten, jotka yltyvät kauas tulevaisuuteen. Kukaan ei vältty vastuultaan. Kaikkeen aktiivisuuteen liittyy vastuu. Ajatuksiin, tunteisiin, tahdonilmauksiin, vaikuttimiin, sanoihin, tekoihin. Jokainen tajunnanilmaus on energiaa ja siten syy.

³Korjuun laki on ehdottoman ja täydellisen oikeudenmukaisuuden ilmaus. Elämän oikeudenmukaisuus on persoonaton, asiallinen, lahjomaton. Epäoikeudenmukaisuus elämässä on täysin mahdoton. Vain ihmiset ovat epäoikeudenmukaisia toisiaan kohtaan. ”Elämän epäoikeudenmukaisuuksista” puhuva paljastaa tietämättömyytensä Laista, häpäisee tietämättään Lakia. Olkoonkin, että korjuun laki vaikuttaa julmalta, kovalta, säälimättömältä meitä kohtaan. Silloin olemme itse toimineet sillä tavoin menneissä elämässä. Korjuun laki on kova kovia kohtaan ja lempeä lempeitä kohtaan. Mikään ei ole kuitenkaan sietämätöntä, kunhan vain tietää syyn ja näkee lopputuloksen. Syy on menneisyydessä ja se on huonoa kylvöä. Mitäpä onkaan lyhyt maanpäällinen elämä evoluution vuosimiljoonien saatossa? Korjuun laki voi odottaa kuinka kauan tahansa. Mutta kylvö on kerran korjattava.

8.8 Korjuun laki – elämämme opettaja

¹Uskonnolliset pyytävät jumalaa ”päästämään pahasta”. Mutta tietävätkö he, mitä pahuus on? He luulevat, että se on sairautta, köyhyyttä, kärsimystä, kunnianttomuutta. Se osoittaa heidän tietämättömyytensä elämästä. Sillä kaikki tämä on vain pahuuden vaikutuksia. Kuvitelkaamme, jos nämä uskonnolliset tahtoisivat kuunnella pakana Sokratesta, joka selitti, että pahan aiheuttaminen on suurempaa pahuutta kuin siitä kärsiminen.

²Todellista pahuutta on oma haluttomuutemme noudattaa lakeja. Tietämättömiä niistä emme voi olla; niitä ovat ”viisaat miehet” kaikkina aikoina julistaneet. Teoillamme olemme rikkoneet lakeja, tässä elämässä ja ennen kaikkea menneissä elämässä. Tämän täytyy iskeytyä takaisin meitä vastaan. Kaikki, mikä meitä kohtaan, on Lain mukaista. Eikä Laki ole paha.

³Ihminen on siinä määrin sokea, että yrittäessään selittää kärsimystä hän on syyttänyt kaikkea, elämää, jumalaa ja muita ihmisiä. Itseään vain ei koskaan. Maailman pahuuteen viitaten monet sanovat etteivät he voi uskoa jumalaan tai elämän lakeihin. ”Jos jumala olisi olemassa, ei hän sallisi tämän koskaan tapahtuvan”, he sanovat. Mutta jumalat noudattavat Lakia. He eivät puutu korjuun lain oikeudenmukaiseen kulkuun. He tietävät, etteivät ihmiset koskaan oivaltaisi vastuutaan, jos heidät autettaisiin itse luomastaan kurjuudesta. Silloin ihmiset olisivat vielä sokeampia oman tietämättömyytensä ja itsekkyytensä suhteen.

⁴Onnen ja menestyksen näemme itsestään selvinä oikeuksinamme, epäonnen ja kärsimyksen ”elämän epäoikeudenmukaisuuksina”. Elämä oli kerran tarkoitettu kaikkien onneksi, iloksi ja sopusoinnuksi. Vain meistä itsestämme johtuu, ettei asia enää näin ole. Maan päällä vaelsi kerran korkeampia olentoja, jotka opettivat ihmisille Lain kunnioitusta. Mutta ihmiset kieltäytyivät oppimasta tällä tavoin. Tämä oppi oli vastoin heidän syvälle juurtunutta vallantahtoaan. Sen sijaan ihmiset katsoivat parhaaksi oppia karvaista henkilökohtaisista kokemuksista.

⁵Osa niistä, jotka kuulevat puhuttavan korjuun laista, asettavat kyseenalaiseksi sen kyvyn opettaa meitä. Me kylvämme yhdessä elämässä, korjaamme toisessa, jolloin emme enää muista, mitä olemme kylväneet. Tietenkin menetämme suoran muiston pahoista teoistamme uudessa inkarnaatiossa, niin ettemme voi asettaa nykyisiä kärsimyksiämme syidensä yhteyteen. Mutta kuitenkin opimme korjuusta. Kärsimykset ja oikeudenloukkaukset, joille olemme altistuneet aiemmissa elämässä, painavat alintajuntaamme syviä jälkiä ja antavat meille suuremman herkkyuden näiden kärsimysten suhteen. Tämä puolestaan ilmenee myöhemmin siten, että me samaistumme helpommin toisten kärsimyksiin ja olemme vähemmän taipuvaisia aiheuttamaan toisille sellaista.

⁶Korjuun lailla yksinään ei ole kasvattavaa vaikutusta. Mukautumalla muihin lakeihin ja yhteisvaikutuksessa niiden kanssa korjuun laki opettaa ja kehittää. Kohtalon laki huolehtii siitä, että ihminen jokaisessa vaiheessa saa korjuun, joka parhaiten hyödyttää hänen kehitystään. Mitä korkeammalle ihminen evoluutiossaan saavuttaa, sitä enemmän huonoa satoa hän jaksaa kantaa. Siksi raskain korjuu säästetään korkeimmille asteille. Tämä selittää

monien korkealla kehitystasolla olevien ihmisten kärsimyksen. Mutta siten he lyhentävät velkatiliään nopeimmin. Vasta sitten kun tämä on kokonaan maksettu, yksilö voi siirtyä viidenteen luomakuntaan.

8.9 Huono kylvä

¹Kaikki erhdykset elämänlakien suhteen ovat huonoa kylvää, jotka antavat huonoa korjuuta. Huonoa korjuuta ovat ennen kaikkea kaikki vihan ja itsekkyyden ilmaisut. Niihin eivät kuulu vain toisten oikeuksien selvät loukkaukset, näkyvä toisille aiheuttamamme kärsimys, vaan myös se, minkä emme tietämättömyydessämme usko kohdistuvan kehenkään. Kaikki kantelu, kaikki moralismi, kaikki toisten yksityiselämään kohdistuva uteliaisuus kuuluu niihin. Me vahingoitamme ajatuksillamme ja tunteillamme, emmekä vain silloin, kun ne ovat suoraan vihamielisiä ja pahansuopia, vaan myös silloin, kun epäystävällisellä tavalla huomautamme toisten virheistä, puutteista, vammoista, henkilökohtaisista ongelmista. ”Energia seuraa ajatusta” kuuluu hylozooinen selviö. Kaikki, mitä tajunta tarkkailee, altistuu vaikutukselle. Ja tämä energia etsiytyy suojattoman tavoitteensa luo.

²Vallan väärinkäyttö on vakava erehdys vapauden lain ja ykseyden lain suhteen. Korjuun laki säätelee myös tämän. Seurauksena on, että väärinkäyttäjä itse altistuu voimattomuuden alennustilaan ja epäoikeudenmukaisuuksille. Vallankäytön mahdollisuuden väärinkäyttäjä menettää pitkäksi aikaa. Tieto on myös valtaa. Tiedon väärinkäyttö johtaa tiedon menetykseen. Jos yksilö on tässä elämässä saanut lahjaksi tiedon, joka on antanut ylivoimaisen selityksen elämänarvoitukselle ja saattanut hänet etsijänä rauhaan, on hänellä velvollisuus levittää tietoa toisille samankaltaisessa tilanteessa oleville. Muuten hän menettää mahdollisuuden tietoon tulevaisuudessa elämässä. Sen ei tarvitse merkitä, ettei hän seuraavissa elämässä koskaan pääse kosketuksiin tiedon kanssa. Voi myös käydä niin, ettei yksilö uusissa aivoissaan käsitä tietoa, jonka hän kuitenkin saa ja katsoo oikeaksi.

³Joukkoihmisen aikakaudella on hyvin tavallista, että ihmiset puhuvat ja menettelevät vastoin parempaa tietämystään, pitävät enemmistön puolta oivaltaessaan sen tekevän väärin, vaikenevat tietäessään, että pitäisi puhua. Tieto siitä, että tämä on väärin, tekee huonosta kylvästä huomattavasti huonomman.

⁴Itsemurha on suuri erehdys. Se ulottaa vaikutuksensa yli useiden inkarnaatioiden, ei ratkaise ongelmia (jotka täytyy ratkaista), yksinomaan monimutkaistaa niitä entisestään.

⁵Huonointa mahdollista kylvää on aiheuttaa toisille olennoille kärsimystä, kosta, näytellä rankaisevan kaitselmuksen roolia. Joka tekee pahaa tarkoituksella, että siitä hyvää seuraisi, odottaa hyvää korjuuta huonosta kylvästä. Aiheuttamamme kärsimyksen saamme takaisin vaikuttimesta riippumatta.

8.10 Huono korjuu

¹Huonoa korjuuta eivät ole vain ilmeiset vastoinkäymiset ja kärsimykset elämässä, vaan useimmat asiat, kaikki, mitä ei voi pitää onnena, kaikki mikä kiusaa ja herättää meissä paheksuntaa. Korjuun laki vaikuttaa yksilöllisesti, mukautuen erinomaisesti jokaisen omalaatuun ja edellytyksiin. Se ottaa erityisesti huomioon ykseyden lain ja vapauden lain. Se vaikuttaa kaikessa ja hyödyntää kaikkia sopivia tilaisuuksia antaakseen meille mahdollisuuden lyhentää velkatiliämme. Mitä korkeamman tason ihminen saavuttaa, sitä enemmän laki huomio mahdollisuutta muunnella korjuun vaikutusta, jakaa sitä ajallisesti, antaa meidän hyvittää toisella tavalla. Mutta kaikki kylvä on korjattava.

¹hminen syntyy siihen rotuun, kansaan, perheeseen, jonka hän on ansainnut. Hän saa ne koulutoverit, opettajat, myöhemmin työn, työtoverit ja päälliköt, jotka hänelle korjuun lain mukaan kuuluu. Sama koskee elämäntoveria ja ystäviä. Jos näiden vaikutus on hänen tasoaan alentava, se aiheutuu huonosta korjuusta. Vastakkaisessa tapauksessa hyvästä kylvästä.

Kaikenlaiset kärsimykset, vajavuudet, surut, erehdykset, vastoinkäymiset, esteet, menetykset ja niin edelleen loputtomiin ovat huonoa korjuuta samoin kuin puutteelliset mahdollisuudet hankkia tietoja ja ymmärtämystä, ominaisuuksia ja kykyjä.

8.11 Hyvä kylvö

¹Hyvää kylvöä on elämänlakien kitkaton soveltaminen. Luonnonlakeja soveltamalla ihmisestä tulee luonnon herra. Elämänlakeja soveltamalla hänestä tulee elämän herra.

²Hyvää kylvöä on ykseyden tahdon viljely, jalojen tunteiden ja ominaisuuksien hankkiminen, tiedon ja ymmärtämyksen lisääminen, itsetoteutukseen pyrkiminen.

³Hyvää kylvöä on työskentely yhteiskunnallisia epäkohtia vastaan, ihmisten välisen ymmärtämyksen lisääminen, elämänlakeja koskevan tiedon levittäminen, kärsimyksen vähentäminen maailmassa, vapauden ja oikeuden ja heikomman oikeudenmukaisen asian puolustaminen.

⁴Hyvää kylvöä on lasten kasvattaminen rakkaudessa, oman kärsimyksen sankarillinen kantaminen, välinpitämättömyys toisten osoittamaa vihaa kohtaan ja heihin takaisin kohdistetun vihan välttäminen, näennäisyyden, valheen ja vihan vastustaminen yhteiskunnassa.

⁵Itsekkydestä ja illuusioista nopeimpaan vapautumiseen johtavaa erittäin hyvää kylvöä on oikean tekeminen yksinomaan oikean itsensä vuoksi omaa etua tai haittaa, kiitosta tai hyvää korjuuta ajattelematta. Erittäin hyvää kylvöä on myös evoluution hyväksi työskentelevien Suurten olentojen auttaminen, sen sijaan että ehkäisee heidän työtään niin kuin useimmat tekevät.

⁶Hyvää kylvöä on järjestelmällinen ilon ja onnen tunteiden kylväminen, periaatteellinen ja poikkeukseton hyvän ajatteleminen kaikista. Siten vahvistamme parasta kaikissa ja helpotamme kaikkien elämää.

8.12 Hyvä korjuu

¹Tietämättömyyttämme elämänlakien suhteen todistaa se, ettemme käsitä elämän meille antamien etujen olevan hyvää korjuuta. Näemme ne itsestään selvinä oikeuksinamme. Kun ne sitten menetämme, syytämme elämää. Huonoa kylvöä on se, ettei käytä hyvää korjuuta elämänlakien mukaan.

²Sivilisoituneeseen kansaan ja ymmärtäväiseen perheeseen syntyminen, lempeän kasvatuksen ja jalostavan seurauksen saaminen, tilaisuudet hankkia tietoa ja omaksua hyviä ominaisuuksia ja kykyjä ovat kaikki esimerkkejä hyvästä korjuusta, johon meidät on oikeutettu aiempien elämien hyvän kylvön ansiosta.

³Hyvää korjuuta on terveys, kauneus, älykkyys, lahjakkuus, ymmärtämys, hyvät ystävät, avustajat, menestys: kaikki hyvä, minkä saamme elämältä ilman vaivannäköä. Parasta mahdollista korjuuta ovat tilaisuudet nopeaan kehitykseen, korkeampia kykyjämme herättävät kokemukset, esimerkiksi yhdessäolo korkealle kehittyneiden ihmisten kanssa. Tunnin järkevä keskustelu lapsen kanssa voi muuttaa lapsen koko elämän.

⁴Ilman hyvää korjuuta emme löydä koskaan onnea, vaikka kuinka sitä metsästämmme. Olemme onnellisia siinä määrin kuin olemme tehneet toisia onnellisiksi.

⁵Valta, kunnia, rikkaus ovat hyvää korjuuta vasta korkeammilla asteilla. Sitä ennen ihminen tuskin voi tietämättömyydessään ja kykenemättömyydessään välttyä näiden näennäisten etujen väärinkäytöltä ja siten uudelta huonolta kylvöltä.

8.13 Kollektiivinen vastuamme

¹Ihmiskunta ei tiedä, mitä vastuu on ja kaikista vähiten mitä kollektiivinen vastuu tahtoo sanoa. Me kaikki kuulumme kollektiiveihin, monenlaisiin kollektiiveihin: perhe, suku,

ystäväpiiri, työtoverit, kansa, ihmiskunta. Jokaisessa olemme yhdessä vastuussa toisistamme. Kukaan ei ole olemassa itsensä vuoksi. Elämänlait vaikuttavat yhtäältä kollektiivisesti, toisaalta yksilöllisesti.

²Vaikutamme erehtymättömästi kaikkiin olentoihin, joiden kanssa joudumme kosketuksiin. Korjuun laki astuu siten väistämättä voimaan. Tämä sisältyy vastuuseemme. Ne, joita emme ole hyödyttäneet, olemme vahingoittaneet. Kosketus aiheuttaa siten suhteen. Tämä ei koske vain yhteyksiä ihmisiin, vaan yhteyksiä kaikkiin olentoihin kaikissa luomakunnissa: hyödyntämiämme eläimiä, syömäämme ruokaa, saamiamme luonnonrikkauksia.

³Tätä voimme tuskin käsittää. Viidennen luomakunnan taholta onkin sanottu, ettei kukaan ihminen voi ymmärtää korjuun lakia. Mutta se ei merkitse, ettei hänen pitäisi yrittää ymmärtää sitä.

⁴Useimmat suhteet ovat pinnallisia ja ohimeneviä. Mutta mikäli ihmiset merkitsevät meille paljon, ovat auttaneet meitä tai vahingoittaneet meitä paljon, ovat ne tavallisesti suhteita, jotka jatkuvat edellisistä elämästä. Moleminpuolinen rakkaus ja ymmärtämys eri elämänsuhteissa voi tällä tavoin sitoa ihmisiä yhä kiinteämmin toisiinsa elämässä toisensa jälkeen. Tarkoituksena on, että he muodostavat tulevaisuudessa yhteisen tehtävän omaavan ryhmän.

⁵Vastuamme kollektiivista ilmenee yhteisessä kylvössä ja korjuussa sekä yhteisessä kohtalossa. Olemme yhdessä vastuussa sortavista yhteiskuntajärjestelmistä ja epäinhimillisistä laeista, epäpätevistä johtajista, demokratiasta ja diktatuurista, sodista ja vallankumouksista. Vastuun jakautuminen monelle ei merkitse, että jokaiselle jää vähemmän vastuuta. ”Yksi kaikkien puolesta ja kaikki yhden puolesta” on kollektiivisen vastuun laki. Jokainen meistä on saanut etuja toisten kustannuksella. Jokainen meistä on myötävaikuttanut ihmiskunnan sortamiseen ja tyhmentämiseen.

AKTIVOIMISEN LAKI

8.14 Ihmisen tyypillisimmät ominaisuudet

¹Planeettahierarkian mukaan ihmisen tyypillisin ominaisuus on laiskuus! Se voidaan nähdä kaiken pahan juurena. Ihmisen kärsimykset johtuvat hänen rikoksistaan elämänlakeja vastaan. Jos hänellä olisi tietoa elämänlaeista ja kykyä elää tiedon mukaan, olisi kaikki hänen elämässään iloa, onnea, sopusointua ja vapautta. Mutta ihminen on liian laiska edes ajattelemaan. Sillä jos hän ajattelisi, hän oivaltaisi, että on välttämätöntä hankkia tietoa elämästä, hän käsittäisi, että hänellä on melkein kaikki vielä opittavanaan. Lait osoittavat tiedon tarpeellisuuden. Jos emme tiedä, että elämä on tarkoitettu kaikkien vapaudeksi, ykseydeksi ja kehitykseksi, rikomme näitä kolmea lakia, ja seurauksena on kokemamme kärsimys. Mutta myös useimmat tämän tiedon hankkineet tyytyvät siihen teoriana, eivät pyri itsetoteutukseen ja korkeammille tasoille. Entä sitten laiskuus! Me valitamme elämän hankaluuksia, kun syy on vain meissä itsessämme. Ikään kuin vain pakottavat olosuhteet ajaisivat meitä eteenpäin.

²Emme käsitä, että kohtalon lain on pakotettava meidät tajuntaamme kehittäviin kokemuksiin, kun emme itse ymmärrä ottaa kehitystä omiin käsiimme. Pakollinen evoluutio on myös paljon epämiellyttävämpää kuin se tajunnan aktivointi, johon itse voimme ryhtyä.

8.15 Elämä on aktiivisuutta

¹Elämä on aktiivisuutta. Elämä on liikettä. Elämä on energian kehitystä. Ilman aktiivisuutta evoluutio pysähtyy. Yksilö kehittyy aktivoimalla itse tajuntansa verhoissaan. Tärkeintä on oma-aloitteinen tajunnallinen aktiivisuus. Useimmat ovat passiivisia ja sallivat ulkoapäin

tulevien värähtelyjen ohjata tajuntaansa. He hyväksyvät toisten mielipiteet tutkimatta, mille tosiasioille ne perustuvat. Koulutuksessaan he ovat hankkineet maailmankuvan ja hylkäävät sitten kaiken uuden, mitä ei voi siihen sovittaa. He eivät ymmärrä, että elämä on muutosta, kehitystä, että on kaiken aikaa oltava valmis harkitsemaan ja arvioimaan uudelleen, että tieto on loputonta ja että kaikki selitykset pätevät vain toistaiseksi. He ovat vetäytyneet lepoon sen inkarnaation osalta.

²Mikään ei ole hyvä sellaisenaan. Kaikki valittavat kaikesta. Kuinka moni tekee jotakin? Myös ne, jotka ovat saaneet tiedon elämänlaeista ja käsittäneet kollektiivisen vastuun, ovat yleensä passiivisia ja piittaamattomia. He toivovat, että joku toinen tekisi sen, mitä heidän itsensä on tehtävä. Uskovaiset puhuvat ”jumalan tahdosta” ja odottavat, että jumala oikaisisi meidän tekemämme virheet. Tämä on Kristuksen täydellistä väärinkäsittämistä, sillä hän vaati aina ihmiseltä täyttä panosta ja vastuuta.

8.16 Aktivoimisen laki

¹Aktivoimisen laki sanoo, että jokainen tajunnanilmaus on aktiivisuutta jossakin aineessa. Tästä ilmauksesta tulee syy, jolla on väistämätön vaikutus. Kaikki, mitä tajunta tarkkailee, altistuu siten vaikutukselle.

²Kaikki tajunnansisältö hahmottuu jollakin tavalla. Kaiken, mitä ihminen tavoittelee tai haluaa tehdä, yrittää saada tai toteuttaa, täytyy ensin olla sisältönä tajunnassa. Kaiken toivomansa saa joskus (vaikka harvoin täsmälleen ajatteleamallaan tavalla!). Kaiken saamansa on joskus toivonut itselleen.

³aktivoimisen lain seurauslaki on toistamisen laki eli vahvistamisen laki. Aktiivinen tajunta vahvistaa itseään toistamalla. Jokaisesta toistosta ajatus aktivoituu yhä enemmän, piirtyy yhä paremmin muistiin, tulee yhä vahvemmaksi tekijäksi alitajunnassamme, voimistuu tunteessamme ja mielikuvituksessamme. Jokaisen toiston myötä tajunnansisältö siten vahvistuu, joten sen elvyttäminen käy yhä helpommin. Toiston ansiosta taipumus automatisoituu. Lopuksi ajatus tai tunne ilmenee automaattisesti toiminnassa.

8.17 Aktivoimisen laki ja tahdon vapaus

¹Tajunnanilmaisujamme ovat ajatus, pyyde, tunne ja mielikuvitus. Ne voivat olla enemmän tai vähemmän aktivoituja, niillä voi olla suurempi tai pienempi ”tahto”. Niiden avulla ratkaisemme, tahdommeko olla onnellisia vai onnettomia. Ne leimaavat nykyistä elämäämme ja määräävät kaikki tulevat. Ne tekevät meistä vahvoja tai heikkoja. Ajatus on siten voima hyvään ja pahaan. Se on suurin kohtaloamme määräävä voima.

²Suuri kysymys on siten: kuka määrää ajatustamme? Erittäin pieneltä osalta me itse. Ajatukset ja tunteet tulevat ja menevät tahtonsa mukaan. Ulkoapäin tulevat suggestiot, lukemamme tai kuulemamme, vetävät meitä tajunnantiloihin, jotka ovat varsinaisen saavuttamamme tason alapuolella, joita inhoamme, jotka ehkäisevät itsetoteutustamme. Muistoissa ja assosiaatioissa menneisyyden kivuliaat kokemukset pääsevät jälleen oikeuksiinsa. Lopulta ihminen oivaltaa, että tajunnan valvonta on välttämätöntä.

³Ajatuksen valvonta on elämän valvontaa. Ajatuksen ansiosta ihmisestä tulee oman kohtalonsa herra. Aktivointimenetelmä on järjestelmällinen tapa saavuttaa tämä päämäärä. Menetelmä on sekä yleinen että yksilöllinen. Yleinen se on siinä, että ajatuksen ja tunteen ja niihin kuuluvien tahdonlajien aktivoimisen lait ovat universaalisia ja että monet voivat soveltaa universaalista menetelmää. Yksilöllinen se on siinä, että jokaisen on lisäksi löydettävä oma tiensä, kehiteltävä omalaatunsa menetelmä itsetoteutuksen lain mukaisesti.

⁴Tahdon vapaus on monelle ratkaisematon ongelma. Ratkaisun löytää, kun ymmärtää, että jokainen tietoinen valinta on vaikuttimen, vahvimman vaikuttimen määräämä. Meillä on monia eri vaikuttimia, ja useimmiten ne ovat ristiriidassa keskenään. Meillä on itsekkäitä ja

suhteellisen epäitsekkäitä vaikuttimia. Meillä on alempia ja korkeampia vaikuttimia. Meillä on lyhytnäköisiä, nautintovoittoisia ja kauaskantoisempia, elämäntarkoitukseen suuntautuvia vaikuttimia. Monet vaikuttimet ovat alitajunnan kätköissä. Ne ovat pelon, häpeän ja syyllisyyden vaikuttimia, jotka meihin on lapsuudessa pakottanut virheellinen, usein niin kutsuttu kristillinen kasvatus. Tahdonvapaus liittyy sen tähden kysymykseen, voimmeko tietoisesti määrätä vaikuttimemme.

⁵Sen me voimme tehdä. Aktivoimisen laki opettaa meille, että voimme vahvistaa mitä tajunnansisältöä tahansa. Kaikki riippuu siitä, kuinka vahvasti huomiomme sitä, kuinka usein tietoisesti viljelemme sitä. Aktivointimenetelmä opettaa kuinka tämä käy päinsä. Oikealla menetelmällä voimme vahvistaa mitä itsevalittua vaikutinta tahansa, niin että tästä tulee vahvin. Vain siten saavutamme tahdon vapauden. Vain sellaisella oma-aloitteisella aktiivisuudella voimme vapautua kaikesta sisäisestä pakosta, josta olemme automaattisesti riippuvaisia ja joka ehkäisee pyrkimystämme itsetoteutukseen.

Yllä oleva teksti on Lars Adelskoghin *Selitys*-nimisen teoksen osa Kahdeksan.
Copyright © Lars Adelskog 2011.